

UYANIŞ MASALLARI

“Işığı hatırlayanlar kozadan kanatlarıyla çıkar.”

ARBİL ÇELEN YUCA

© **KARAKARGA YAYINLARI 362**

*Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.*

UYANIŞ MASALLARI

Işığı hatırlayanlar kozadan kanatlarıyla çıkar

ARBİL ÇELEN YUCA

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Editör: Sinem Aktaş

Son Okuma: Devrim Yalkut

İllüstrasyonlar: Arbil Çelen Yuca

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bigen Ülgen

1. Baskı: Ekim 2021

ISBN: 978-625-7217-79-8

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumalioğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No. 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No. 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel. (0 212) 252 22 42

Faks: (0 212) 252 22 43

karakarga.com

info@karakarga.com

[karakargayayinlari](https://www.facebook.com/karakargayayinlari)

[karakargayayinlari](https://www.instagram.com/karakargayayinlari)

[karakargayayin](https://twitter.com/karakargayayin)

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi, Hastane Yolu Sokak

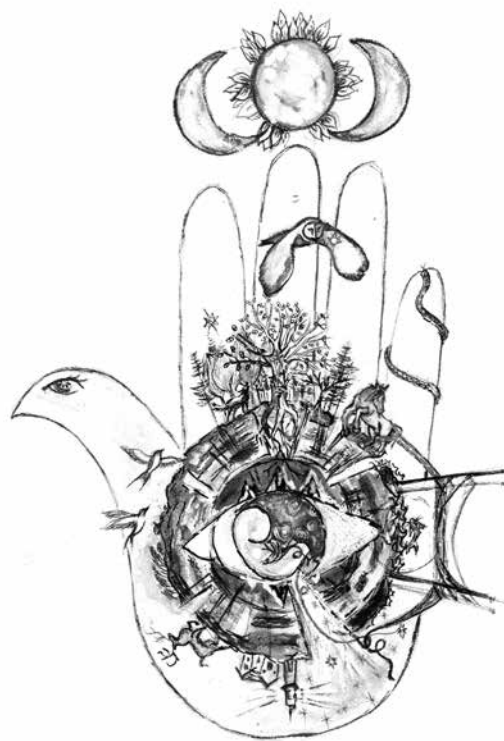
No. 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel. (0 212) 613 30 06

Matbaa Sertifika No. 48625

Destek Dışkan

İçindekiler

Önsöz.....	9
I. ARAYIŞ	15
Çiçeksi'nin Masalı.....	17
Rüzgârla Sırt Sırta.....	33
Zor Dağı'nın Ardında.....	55
II. HAYATI AYNALAYIŞ	67
Aksütlü Kayın.....	69
Ah'lı Sema.....	85
Dilekli Ağaç.....	99
III. KENDİNLE BULUŞMA	115
Gün Âşığı Dedekuş.....	117
Sır Yok Yol Var.....	129
Aşkının Masalı.....	141

ÖNSÖZ

Sana,

Bu kitap, insanın defalarca kahramanın sır sayılan yolculuğuna yeniden başlayabilmesini ve her defasında aslında sırsız ve sadece yolda oluşa âşık oluşunu izlediğim yılların hediyesi.

1971 yılında Adana'da doğdum, her çocuk kadar anlatıcıydım. Ağaçlara sarılmamı engellemeyen şair Nuna ve Git Git Ahmet'le büyüyünce anlatma potansiyelimi kaybetmeden yetişkin oldum.

Kendimi ağaçları anlatırken hatırladığım ilk yer bir harnup altı, yıl 1984. Akdeniz kıyısındaki çopur yanaklı tepeler ve dev zakkumlar arasında, yazlık evimizin olduğu sitenin küçümenleri sarmıştı etrafımı. Meyveleri kurumuş ağacın üzerinde yaşayan, yaşadıkları ağacı tüm dünya sanan varlıkları anlatmışım onlara. O kadar kaptırmıştım ki sonraki gecelerde aynı hikâyeyle defalarca rüyaya yattım. Aslında uyanmaya dalmışım o rüyalara.

30 yıl geçti, İstanbul'da yaşamaya başladım. Herkesin mana arayışında birine tavsiye ettiği bir filmi izlemeye gittim. Masal değil, gerçek bu ya keçiboy-nuzu ağacı altında anlattığım hikâyenin bir versiyonuydu izlediğim film. İçime o yaşta, mitoloji bilgin olmadan, internetsiz zamanlarda nasıl düşmüştü o hikâyeye?

Kolektif bilincin hepimizi içine alan, zamandan muaf gücüydü altında oturduğumuz harnubu, hayat ağacıymışçasına çoraklığın içinde vaha sayıp sembolize ettiklerini anlatmamı sağlayan.

Bana emanet edilen hikâyeleri, geleneksel anlatılar kadar kadim kılan da sözün geldiği yerdir, öz.

Sözün özenle kullanılışı bütünüleyicidir, şifalıdır. Bu yolda karşıma çıkan eşzamanlıklar sıklaştıkça kurgu değil de tılsımlı masal kahramanlarıyla çevrili bir dünyada yaşadığımızı ve mana arayışında birbirine şahit kahramanlar olarak her yaşananın asıl mesajına “uyanmanın” sorumluluğumuz olduğunu idrak ettim.

Bazen bir sevgili, bazen anne, bazen bir dost özlediğine, barışmak istediğine, unutulmak istemediğine onu kahramanlaştırdığı yerden bir masal yazmamı ister. Onlar sevgi dolu yürekleriyle kahramanların kolaylaştırıcılarıdır.

Bir araya gelip, emanet hikâyeyi masallaştırmak için sadece yazarak aldığım notlarla sohbet ederiz. Mesela *Çiçeksi*’de taze hayata dair bahar vurgusu ile Mevlana Müzesi’nde sergilenen “Nisan Tası” yazdırdı masalı. Se’d’in masalındaysa bir buçuk yıl sürdü düğümü çözmem, emanetçinin ve kahramanın yolu dönüştükçe masal da değişti ve sonunda Bukowski’nin şiirinden ilhamla Se’d’in söylediği şarkı kahramanı yeni bir yolculuğa uğurladı. *Aşkınlığın Masalı*’ndaysa, Kaz Dağları’nın miti ve öte dünyaya uğurlanan bir babanın aşkı arayan oğluna seslenişi, nefesin kutsallığıyla taçlandı. *Ahlı Sema*’da Anâsır-ı Erbaa odasında ateş dönüşürken, ateşin her halini deneyimledim, kahramanı için karanlıktan çıkabilsin diye yıllar içinde yedi kapıdan yüzlerce kişiyi geçirdim. Masalın bir yerinde anlatırken hâlâ sorarım, “Sema aranızda olabilir” diye, pek çok defa aramızdaydı Sema...

Tüm masallar içinde Erdube’nin masalı beni en çok dönüştüren masalımdır. 2013’te bir ağaç için yola çıkan bir çocuktan Erdube, ne kızdı ne erkek. Saçlarına aklar düşmüş bir gezgin ona dedi ki: “Yola çıkan masalını yazar.” O gün bugündür o masalı anlattıkça, ötekileştirdiklerimin farkına varıp kucaklamayı öğreniyorum.

Ezcümle burada okuyacağın her masal yazmam için bana emanet edildiğinde yaşam sürecimle iç içeydi.

Tanışacağın kahramanları incelikle seven anne babalardan, sevgililerden, eşlerden, çocuklarından, arkadaşlarından dinledim. Her masalın kahramanı anlatıldıkça çoğaldı. Paylaşılanların izinde kitaplar okudum, bir şarkının sözünün geldiği şehrin tarihçesine daldım, sevdikleri filmlerdeki renklerin, mevsimlerin, tatların peşi sıra kahramanın yolunda ilerledim.

Kahramanların biricikliği gibi, masalların yazılış süreçleri de bambaşkaydı. Kimini üç günde yazdım, kimini bir yılda teslim edemedim, teslim ettikten sonra ise oradaki hikâyenin nasıl dönüştüğünü öğrendim. Hepsinin ortak özelliğiye, bir kopyası olmayan el yapımı kitaplar oluşuydu.

Şimdi aynı bu masalların kahramanlarının biricik yolu gibi sen de kitabı ister üç günde ister üç yılda okuyabilirsin. En baştan ya da Richard Bach'ın üniversitede elimin altından ayırmadığım *Mavi Tüy* adlı kitabındaki gibi anın duygusuyla herhangi bir sayfayı açıp başlayabilirsin.

İçinde masalın kahramanına ki o kahraman şimdi sensin, yazdığım küçük oyunları, sadece sesli cevaplaman da, yazman da, okuyup geçmen de kabulum. Bu kitap senin dışarıdan duyacağın bir ses değil çünkü her kelime sadece kendi içinden gelen sesi duyabilmen için. Sen de kendini kat kitaba.

Kim bilir belki de yıllar önce yazdığım bir masalda eklediğim bir cümle- nin sebebi sendin. Bu yüzden okuduklarınla ilgili deneyimlerini paylaşırsan eğer ortak şifa alanımızı beslemiş olursun.

Bu kitaptaki masalları kendi sesinle buluşturmalı ve sesini işitmeye çalışmalısın. Kendi sesin, masallar aracılığı ile sana senin kelimelerini hatırlatacak.

Bu kitapta okuyacağın tüm masallar, *Kara Koza Masalları*'mdan seçtiğim dokuz masaldan oluşuyor. Dokuz masal seçtim çünkü dokuz rakamı bütünlenmeyi ve ruhsal uyanışı sembolize eder. Uyanışın şifasının bütünleyiciliği ile sormalı:

“Neyi bütünlüyorum, ne ile bütünleniyorum?”

Bu sorunun cevabını arayacağımız yeri *Aksütlü Kayın* masalını kulağıma fısıldayanlardan Cibran gösteriyor:

“Her molada yolda olup olmadığını, yürümen gereken menzil istikame-
tinde yürüyüp yürümediğini kontrol etmen, pişman olmaman için elzemdir.
Yön tayini sık sık gerekli olabilir. Haritayı saklayabileceğin en güvenilir yerin
yüreğindir...”

Haritalarımızı okuyarak, yolda görüşmek üzere.

Ben bir yol âşığıyım...

Yola beni katan anneme, babama, yoldaki çağrışı ışıtmemi sağlayan il-
ham verenlere, şahitlikleriyle evrildiğim Uluç’a, Aygünne’me, Faluku’ya, Sır-
daş Masa’ya, Yeşim Cımcöz’e, Saadet Öğretmen’ime, Levent Kırca’ya, seçti-
ğim ailem dostlarıma, yolda hatırlanıp geçip gidenlere, yolu sormaya kapımı
çalanlara, Tanrı misafiri olmaya gelip yatılı kalanlara, illa “Orman”ımıza ve
atalarına minnetle...

I. ARAYIŞ

*“Neyi arıyorsan sen osun.
Zulmün peşindeysen zalimsin,
aşkı arıyorsan âşık.”*

– Mevlana Celalettin-i Rumi